

BAŠIĆ, Jakov

Rodio se 3. listopada 1903. u Tomislavgradu. U rodnom gradiću završava pučku školu, a gimnaziju na Širokom Brijegu. Otišao je u vojnu školu i postao jugoslavenskim kraljevskim oficirom. Od 1926. do proglašenja šestosiječanjske diktature živi u Beogradu, a onda se vraća u Zagreb kao čvrsti pripadnik Hrvatske Seljačke Stranke.

Boreći se za prava radnika, tu s prijateljima osniva sindikalni Savez hrvatskih privatnih namještenika. Nastupaju protiv marksističkih sindikata, te prvi uvode osmosatno radno vrijeme. Za vrijeme Banovine Bašić je imenovan vijećnikom grada Zagreba. U travnju 1940. pokreće glasilo Saveza, tjednik "Pravicu", za urednika kojeg uspijeva dobiti Tina Ujevića, a za suradnika Stanislava Šimića.

Dolaskom NDH Savez biva raspušten, njegove poslove preuzima novoosnovano Ministarstvo Udružbe, a "Pravica" prestaje izlaziti. Nešto kasnije će ministri Lorković i Budak nagovoriti Bašića da ode na dužnost u Hrvatsko poslanstvo u Berlin, i da kao specijalni ataše preuzme brigu za tadašnjih četvrt milijuna hrvatskih radnika u Njemačkoj.

Nakon nekoliko godina tipične europske sudbine hrvatskih političkih izbjeglica u poraću, godine 1949. stiže u Kaliforniju, u San Francisco. Tu s drugim Hrvatima organizira kupnju prostorija za "Hrvatski dom", koji postaje stjecištem hrvatskoga društveno-političkog života. Posebno se zauzimao za preobrazbu politike Hrvatske bratske zajednice, pa je stoga promicao ulazak državotvornih Hrvata u nju.

Bašić je umro 9. lipnja 1987. u Mill Valley, u Kaliforniji.

Pisao je novinske članke, ali i pjesme, pripovijetke, te jedan roman.

Suradivao je u "Zajedničaru", "Hrvatskom glasu" i u kalendarima HSS-a.

Pojedinačno su mu objavljene dvije knjige:

- *Hrastov čvor – vitez divljine (roman)*, San Francisco 1969.
- *Astro Lirika (pjesme)*, San Francisco 1988.